

నమయం సాయంత్రం చదుగంటలు.

"కాంట్ డాన్ సి(సె)క్స్" నమ్మదిగా, సెక్సీగా చెప్పాడు కిరణ్ ప్రక్కనే కూర్చున్న పద్మతో. కిరణ్ అంటే భాళి కిరణ్ కాదు. కొత్త పెళ్ళికొడుకు కిరణ్ అలాగే కొత్త పెళ్ళికూతురు పద్మ. వంటరిగ కూర్చుని తుంటరిగా మాట్లాడేసుకుంటున్నారనుకుంటున్నారా? అదేం లేదండోయ్! కొద్ది దూరంలోనే బంధువులు కూర్చున్నారు. అదేమన్నా పార్క్ అనుకుంటున్నారా? కాదండీ బాబు! దేవాలయం. రాత్రే పెళ్ళయింది. ఈ రోజు రాత్రి పదకొండు గంటలకు శోభనం. దేవాలయానికి వచ్చి దర్శనానంతరం అందరూ వచ్చే మండపం మెట్లపై కూర్చుంటే వీరిద్దరూ దేవాలయావ్వీ చూస్తూ కొంచెం దూరంగా వచ్చి కూర్చుని 'శోభనాయణం' మొదలుపెట్టారు.

కాంట్ డాన్ దేనికో మీ కర్తమయ్యిందో లేదో కాని పద్మకు అర్థం వేసుకోవటానికి ఎక్కువ టైం పట్టలేదు. పెళ్ళికి ముందు కాలేజీ వద్దకొచ్చి మాట్లాడినప్పటి మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి పద్మకు.

★ ★ ★

"పద్మా నిన్నొదిలి పోవాలంటే భారంగుండోయ్! ఇంకా ముప్పైరెండోజులు గడపాలంటే... ఓ గాడ్! వరుణదేవుడు, వాయుదేవుడులా ఒక కాలదేవుడు కూడ ఉంటే బాగుండేది. ఈ కాలచక్రాన్ని గిరగిరా తిప్పేయి కాలదేవా! అవి ప్రార్థించే వాళ్ళం. ఏమంటావ్?"

"మీలెక్క తప్పంటాను. ఇంకా ముప్పై ఒక్కరోజే ఉంది. ముప్పై రెండు కాదు" చెప్పింది పద్మ.

"నీ లెక్క ఇతరుల విషయంలో ఒప్పే. కాని కాబోయే దంపతుల విషయంలో మాత్రం తప్పంటాను" చెప్పాడు కిరణ్ ఉత్సాహంగా.

"అదెట్లా!" అడిగింది పద్మ ఆశ్చర్యంగా.

"ఎలాగంటే! కాబోయే దంపతులు పెళ్ళిరోజుకి కాకుండా దాని తరువాత రోజులు లెక్కించాలి అర్థమయ్యిందా?" విలిపిగా చెప్పాడు.

పద్మ సిగ్గుల మొగ్గయింది.

"నాలెక్కే కరెక్ట్. ఎవరైనా పెళ్ళిరోజుకే లెక్కిస్తారు. కానీ..." పూర్తి వేయడానికి సిగ్గుడ్డొచ్చింది పద్మకు.

"నీతో నేనేకీభవించను. పెళ్ళిలో శోభనం ఒక భాగమైనప్పటికీ పెళ్ళికంటే శోభనమే ముఖ్యమైనదని నా ఉద్దేశ్యం. శోభనం కోసమే పెళ్ళిగాని పెళ్ళికోసం శోభనం కాదు. అన్ని పెళ్ళిళ్ళకు ఫస్ట్ నైట్ తప్పకుంటుంది. కాని అన్ని ఫస్ట్ నైట్స్ కి పెళ్ళి ఉండకపోవచ్చు.

శృతిమింఘటనల్లు అనుమానం రావడంతో లాపిక్ మార్చే ఉద్దేశ్యంతో—

"నేనే అనుకున్నాను నీవు కూడ లెక్కిస్తున్నావన్న మాట రోజులు." అడిగాడు కిరణ్.

"నేను లెక్కిస్తుంది పెళ్ళికోసమే" చెప్పింది పద్మ విలిపిగ.

★ ★ ★

సిగ్గుతో మానంగానే ఉండిపోయింది పద్మ.

"ఏయ్! మాట్లాడు" అడిగాడు కిరణ్ తన కాంట్ డాన్ కాలికి ఏ రెస్పాన్సూ రాకపోవడంతో.

పద్మకు ఏంచెప్పాలో అర్థం కాలేదు. తన రెండు మోకాళ్ళపై చేతులనుంచి వాటిపై చుబుకాన్ని ఆన్చి దూరంగా ఉన్న బంధువులు కూర్చున్న వైపు చూస్తుండిపోయింది పద్మ.

"రాణీగారేమాలో విస్తున్నారా?"

పద్మ ముఖం సిగ్గు చిగురులను తోడుక్కోవటం గమనించాడీసాతి కిరణ్.

"కాంట్ డాన్ జీరో తరువాత జరగబోయే దాని కోసమాలో విస్తున్నావా? డియర్!" విలిపిగ అడిగాడు కిరణ్.

"ఏం కాదు. కాంట్ డాన్ దేనికో నాకు తెలియదు" చెప్పింది పద్మ బిడియంగా.

"ఏయ్! నీకు తెలియదా? నీ శరీరపు ప్రతి కొమ్మకు, రెమ్మకు తెలుసు. నీ అనువణువు దాని కోసం ఎదురుచూస్తుంది. కావాలంటే ఇప్పుడు తడుపుకున్న నీ తదారిపోతున్న పెదవులనడుగు— నా పెదవుల చల్లని మకరంధం కోసం అవి వేసే నిరీక్షణను. నీ హిమాలయ శిఖరాగ్రాలను, కన్యాకుమారి కోసల్యాల నడుగు— నా వేతి వేళ్ళ పరిగమల కోసం అవి చెందే విరహవేదనను. 'నా ఈ బందిఖానా నుండి విడిపించు ప్రభో!' అని వేడుకుంటున్న నీ బ్రాసియర్ హుక్ మొర వాల కించు."

"వాలు! వాలు! తెలుపని ఒప్పుకుంటున్నాను. ఇక మీరు ఆపండి."

"ఏంట్ యో! అంత కంగారు పడ్తున్నావ్. రాత్రికి జరగవలసినవి వాలా ఉన్నాయ్. అప్పుడూ ఇలాగే గొడవ వేస్తావా."

"నో డౌట్" చెప్పింది పద్మ విలిపిగ.

"స్లాష్టర్ తెస్తానుగ"

"గొప్పే" చెప్పింది పద్మ ఉడుక్కుంటూ.

"ఔనూ! రాత్రి గదిలో పెట్టి తలుపేసిన తరువాత మనమేం వేయాలో నీకేమైనా అయిడియా ఉందా డియర్?"

"పోయిగ నిద్రపోవాలి. నాకిప్పుడే నిద్రముంచుకోస్తుంది" చెప్పింది పద్మ.

"నీవు చెబుతావా? నన్ను చెప్పమంటావా?"

"నేను మొన్న చూసిన 'అత్తకు అల్లుడు మా మకు తోడల్లుడు' సినిమాలో తలుపులు మూసిన తరువాత అందమైన గార్డెన్స్ కు వెళ్ళి డాన్స్ చేస్తూ డ్యూయెట్స్ పాడుకున్నారు. మనం కూడ..." కొంటెగ చెప్పింది పద్మ.

"అలాగైతే నేను చూసిన ఇంగ్లీష్ పిక్చర్— 'దివర్లీ ఈజ్ మ్యాడీ' లో ఫస్ట్ నైట్ లో ఏం చేసుకున్నారో చెప్పమంటావా?"

"ఆపండి. లేకపోతే నేనెళ్ళిపోతానిక్కడి నుండి" చెప్పింది పద్మ సీరియస్ నెస్ నటిస్తూ ముంచుకొస్తున్న బిడియాన్ని దాచుకునే ప్రయత్నంలో.

"ఏంట్ యో! స్వీట్ నఫింగ్స్ కే కంగారు పడ్తున్నావ్. రాత్రి జరిగే స్వీట్ ఫింగ్స్ కేం చేస్తావ్?"

ఈ లోపున దూరంగా ఉన్న బంధువులు వెళ్ళటానికి లేవడంతో ఇద్దరూ లేచి వాళ్ళతో బయలుదేరక తప్పలేదు.

★ ★ ★

కిరణ్ టైం చూసుకున్నాడు. ఏడుగంటలు కావస్తుంది. కాలం భారంగా గడుస్తున్నట్లు విసిరింది కిరణ్ కు. 'కాంట్ డాన్ ఫోర్' చెప్పడం ఎలా అని ఆలోచించాడు. కాని డైరెక్ట్ గా చెప్పే మార్గమేది కన్పించలేదు కిరణ్ కు. ఆ ఇంట్లో కొంచెం హుషారుగ ఓ పదేళ్ళ పాపను పిలిచి చిన్న చీటీపై 'కాంట్ డాన్ ఫోర్' అని వ్రాసి పద్మాంటికి ఇవ్వమని పంపించాడు. కాని ఆ చీటీ వెళ్ళి పద్మ ఫ్రెండ్స్ బృందం వేతిలో పడింది వాళ్ళం వరూ గోలవేసి పద్మనో ఆట పట్టించారు.

"ఏమో! పద్మా! గురువు గారు వాలా ఫాస్ట్! అనుకుంటానే" ఉడికిస్తూ అడిగింది ఓ ఫ్రెండ్.

"శిష్యురాలేమైనా స్లో అనుకుంటున్నావా?" మరొకరండుకున్నారు.

"రాత్రికి భూకంప తీవ్రత తారాస్థాయిలో ఉంటుందేమో? మన మెక్కడికైనా దూరంగా పోదామే" మరొక ఫ్రెండు చెప్పింది భయాన్ని

కె.వి.కాబ్

కాంక్ష

వటిస్తూ.

“నోరూయండి! అందరికీ తెలిసేలా అరుస్తారెందుకు!” విరుకోపం వటిస్తూ చెప్పింది పద్మ. అప్పటికే సిగ్గుతో ముడుచుకుపోయింది.

“అప్పుడే ఏమయింది. గురువుగార్ని ఓ పట్టు పడతాం చూడవే!” అంటూ మరింత ఏడిపించారు పద్మను.

తరువాత కొత్త దంపతుల మధ్య నుండి బిడియాన్ని పోగొట్టే ఉద్దేశంతో అడించే కొన్ని అవ్వ గేవ్య అడిగారు. బిందెలో ఉంగరాన్ని వెతుక్కునే గేవ్య కిరణ్ కు చాలా ఇష్టం. కిరణ్ బెస్టాఫ్ తీ అడదామన్నాడు. దాన్ని మగవాళ్ళందరూ సమ

ర్థించారు. ఎవరో ‘గుడ్ అయిడియా’ అని మెచ్చుకున్నారు కూడా. కానీ అడవాళ్ళు దానికి ఒప్పుకోలేదు. వాళ్ళిద్దరికీ మధ్యలో ఉన్న ముసలాయన కిరణ్ భుజం తట్టి చెప్పాడు.

వచ్చింది

నాయనా కిరణ్! బెస్టాఫ్ శ్రీ రాత్రి శోభనం గదిలో ఆడుకొండి గాని ఇప్పుడు నాకేట్ పద్ధతి లోని కానిద్దాం" అనడంతో అందరూ గొల్లన నవ్వారు అతని సెన్సాఫ్ హ్యూమర్ కి.

ఆ కార్యక్రమం మార్తయిన తరువాత పద్మ చుట్టూ ఉన్న ఆమె ఫ్రెండ్స్ తన వైపు చూస్తూ ఏవో జోక్స్ వేసుకుని నవ్వుకోవడం గమనించాడు కిరణ్.

"ఏయ్! సుజీ! ఇప్పుడు టైమెంట్?" వాళ్ళ లో ఎవరో అడిగారు మరొకరిని.

"ఎనిమిది కావస్తుందే" నవ్వుతూ చెప్పింది ఆమె కిరణ్ వైపు చూస్తూ.

"కాంట్ డౌన్ చెప్పే టైమయ్యిందే" అంటూ అందరూ కిరణ్ వైపు చూసి ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుకోవడం కిరణ్ కు చాలా సిగ్గుపించింది.

"పద్యా! 'కాంట్ డౌన్ త్రినె' చెప్పారవరో బిగ్గరగా.

కిరణ్ కు పరిస్థితి అర్థమయ్యింది. తను వ్రాసిన వీటి వెళ్ళి వాళ్ళ వేతుల్లో పడిందనుకున్నాడు. మరలా అలాంటి ప్రయత్నం చేయకూడదను కున్నాడు. ★ ★ ★

సప్టర్ ముసావి కుర్చీలో కూర్చుని రిలాక్స్ అవుతున్న కిరణ్ కు చిన్న వీటి పట్టుకొచ్చి ఇచ్చింది ఓ చిన్నపాప. దానిలో 'కాంట్ డౌన్ వన్' అని వ్రాసింది. ఇది పద్యా ఫ్రెండ్స్ పనే అనుకున్నాడు కిరణ్.

టైం చూసుకున్నాడు కిరణ్. పది కావస్తుంది. వన్ మోర్ అవర్! యస్! వన్ అవర్! వన్ అవర్ లో పద్మ నా సొంతం. ఆమె (శరీర) స్థిర, చరా స్థులు, అణువణువూ నా బిగి కౌగిలిలో బంధీలు. నిరీక్షణ! గత పదేళ్ళ నిరీక్షణ! ఫాంటసీ! యస్! ఫాంటసీతోనే సరి పెట్టుకోవలసి వచ్చింది ఇన్నాళ్ళు. త్వరలో నా ఫాంటసీ విజం కాబోతుంది. కిరణ్ మరలా టైం చూసుకున్నాడు. ఎక్కడి ముల్లు అక్కడే ఉన్నట్లు అనిపించింది. "ఎంత భారంగా గడుస్తుంది కాలం. అసూయ! యస్ జలసీ! ఇట్ ఈజ్ టేకింగ్ ఇట్స్ ఓన్ టైం! బ్లడ్ టైం!"

కాంట్ డౌన్ జీరో తరువాత కూడ ఇట్లా నత్తనడక నడిస్తే ఎవరు కాదంటారు. కాని అప్పుడు లేడిలా ఉరుకులు, పరుగులు పెద్దుంది. "డబుల్ స్టాండర్డ్!"

ఎవరో పిలిస్తే ఈ లోకంలోకొచ్చాడు కిరణ్. తరువాత జరిపిన సంప్రదాయ, పూజా కార్యక్రమాలలో టైం వేగంగానే గడిచిపోయింది కిరణ్ కు.

ఇప్పుడు శోభనం గదిలో పద్మ రాకకై ఎదురు చూస్తున్నాడు కిరణ్. టేబుల్ పై ఉంచిన అగర్ బత్తీల సుగంధ పరిమళాల నాస్వాదిస్తూ, మంచం పై చల్లిన మరులుగొల్పే మల్లెల మత్తులో ఏదో తెలియని లోకాలలోకి వెళ్తున్నట్లుంది కిరణ్ కు.

ఆనకట్ట వద్ద వరద నీటి మట్టం పెరిగినట్లు క్షణక్షణానికి సెక్వెల్ మెంట్ పెరుగుతూనే ఉంది కిరణ్ కు. క్షణమొక యుగంలా గడుస్తుంది.

త్వరలో! కొద్ది క్షణాలలో! పద్యా! నేనూ! యస్! ఇద్దరం! ఏకాంతంగ! వగ్గుంగ! హత్తుకుపోయి! చిత్తుగ, మత్తుగ మైమరచి! ఓహ్ ఎన్నాళ్ళ నిరీక్షణ! ఎంత విరహ తాపం!

ఆ సొండుకోసం! ఆ విందుకోసం! నోరూరించే ఆ వాక్లెట్ పెదవులు! మత్తును విలికించే ఆ విలిపి కళ్ళు. గుండె లోతుల్లో అల్లకల్లోలాన్ని సృష్టించే కనీ కన్పించనీ, కదిలి కదలని ఆ బంగారు వన్నె ఎత్తులు. గుండెల్లో అగాధాలను సృష్టించే శివలింగానికి ముందు వందిలా ఆ లోతైన

మా ఆయన

కావ్య: మంజులా మీ వీరలు భలే తెల్లగా రమణీయంగా ఉంటాయి ఏ సబ్బువాడు తారూ?

మంజుల: సబ్బులేదూ పాడులేదు. మా ఆయన ఉతుకుతాడు అదీ సంగతి.

— బలకటి రత్నబాబూరావు,

నాబి. మానస సముద్రంలో కల్లోల కెరటాలను రేపి నడుం చుట్టూ ఉండే ఆ అలల వంటి వయ్యారి వంపులు. ముందు నుండి చేసిన చిత్రవధ వాలదన్నట్లు, వెనుక నుండి ఉడికించి ఊరించి, వెక్కిరించే ఆ విశాలమైన నాట్య ద్వయం.

దూరం నుండి ఏదో అలికిడి వినిపిస్తుంటే ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు కిరణ్. దూరంగ అందరూ కూడి మాట్లాడుకుంటున్నట్లు అనిపించింది. వెళ్ళి చూద్దామనుకున్నాడు. కాని ఎవరో ఆ గదివైపు వస్తున్నట్లు అనిపించింది కిరణ్ కు. పద్మ ఫ్రెండ్స్ గదిలోకొచ్చి చిన్న వీటి ఇచ్చి ముసిముసిగ నవ్వు కుంటూ వెళ్ళిపోయారు.

ఎంతో ఉత్సుకతతో వీటి విప్పిన కిరణ్ షాక్ తిన్నాడు. గండిపడినప్పుడు ఆనకట్ట వద్ద నీటి మట్టం ఒక్కసారిగ డౌన్ అయినట్లు అయిపోయాడు కిరణ్. దానిలో ఇలా వ్రాసి ఉంది.

"కాంట్ డౌన్ సెవెన్ టీ టు."
"పుయార్ వెరీ సారీ."

మృగాలుగా మారిన మనుషులు

మహాత్మాగాంధీ 1948 జనవరి 30వ తేదీన సాయంత్రం 5.13 నిమిషాలకు నారూ రామ్ గాడ్సే తుపాకీ గుళ్ళకు బలి.

కెన్నడిని 1963 నవంబర్ 22 మధ్యాహ్నం 12.30 నిమిషాలకు కార్లో వెళుతుండగా డల్లాస్ లో కల్పించారు.

కాంగో నాయకుడు 'లుముందా'ను 1961లో ఘోరాతి ఘోరంగా హత్య చేశారు.

అస్సీ లియా ఛాన్సలర్ బేర్నూ డాల్ఫాను 1934లో నాజీలు అతి దారుణంగా హత్య చేశారు.

మార్టిన్ లూథర్ కింగ్ జూనియర్ 1968 ఏప్రిల్ 4వ తేదీ సాయంత్రం 6 గంటలకు 'జేమ్స్ పార్క్' అనబడే హంతకుడి చేతిలో హతమయ్యాడు.

సౌధీ అరేబియా రాజు 'ఫైసల్'ను 1975 మార్చి 25 మధ్యాహ్నం అతగాడి మేనల్లుడైన ముసాద్ హత్య చేశారు.

సిరియా అధ్యక్షుడు 'హిస్సెజ్జెమ్' 1949 ఆగస్టులో సైనికులు జరిపిన తిరుగుబాటు వల్ల చనిపోయాడు.

ఎమిన్ అరబ్ రిపబ్లిక్ ప్రెసిడెంట్ 'అహ్మద్ హుస్సేన్'ను పార్కింగ్ లో బాంబు పెట్టి 1978 జూన్ లో హత్య గావించారు.

'జియాఉర్ రహ్మాన్'ను 1981 మే 30న సైనికులు తిరుగుబాటు చేసి, చంపారు.

'బంగ్లాబంధు' అనబడే ఆ దేశ అధ్యక్షుడు 'ముజిబుర్ రహమాన్'ను 1975 ఆగస్టు 15న కుటుంబ సభ్యులతో ఇద్దరు కూతుళ్ళు తప్ప మిగిలిన వారంతా చంపబడ్డారు.

భారత ప్రధాని శ్రీమతి 'ఇందిరా గాంధీ'ని 1984 అక్టోబర్ 30న అతి దారుణంగా తుపాకీతో కాల్చి చంపారు.

'రాజీవ్ గాంధీ'ని 1991 మే 21న మద్రాస్ లో విన్ని కల ప్రసంగం చెబుతుండగా బాంబు పేల్చి ఘోరాతి ఘోరంగా చంపారు.

సీకరణ: వల్లాల శ్రీనివాస్ రావు